AMERICAN AKITA

Oprindelsesland: Japan

Racen er udviklet i USA

Anvendelse: Ledsagehund

Klassifikation: FCI Gruppe 5 (Spidshunde og racer af oprindelig type),
Sektion 5 (Asiatiske spidshunde og beslægtede racer).
Uden brugsprøve.

Historie: Historisk har American Akita samme oprindelse som den Japanske Akita. Siden 1603 blev Akita Matagi-racen (middelstore hunde til bjørnejagt) i Akita-distriktet brugt som kamphunde. Fra 1868 krydsede man Akita Matagi med Tosa og Mastiff. Som følge heraf blev racens størrelse forøget, men de træk, der er karakteristiske for spidshunde-typen, gik tabt. I 1908 blev hundekampe forbudt, men racen blev alligevel bevaret og forbedret som en stor, japansk race. Resultatet heraf blev, at 9 fremragende eksemplarer af denne race blev betegnet som ”Natur-monumenter” i 1931.

Under Anden Verdenskrig (1939-1945) var det almindeligt at bruge pelsen fra hunde i militær udrustning. Politiet beordrede indfangning og konfiskation af alle andre hunde end Schæferhundene, der blev brugt til militære formål. Nogle Akita-beundrere søgte at slippe uden om denne ordre ved at krydse deres hunde med Schæferhunde. Ved afslutningen af Anden Verdenskrig var Akita’erne drastisk reduceret i antal og fandtes som tre veldefinerede typer: 1) Matagi Akita, 2) Kamp-Akita og 3) Hyrde-Akita. Dette skabte en meget forvirrende situation for racen.

Under genopbygningen af den rene race efter krigen opnåede Akita’en Kongo-go af Dewa-linien en kortvarig, men meget stor popularitet. Mange Akita’er af Dewa-linien, hvis træk bar præg af indflydelsen fra Mastiff og Schæferhund, blev bragt til USA af medlemmer af de amerikanske styrker. Akita’erne af Dewa-linien, der var intelligente og i stand til at tilpasse sig forskellige omgivelser, fascinerede opdrættere i USA, og linien blev videreudviklet med et voksende antal opdrættere og stor vækst i popularitet.

The Akita Club of America blev etableret i 1956, og American Kennel Club (AKC) godkendte racen (med indskrivning i stambogen og berettiget til udstilling) i oktober 1972. På det tidspunkt havde AKC og JKC (Japan Kennel Club) imidlertid ingen gensidige aftaler om accept af hinandens stamtavler, og derfor var døren lukket for indførsel af de nye blodlinier fra Japan. Af den grund blev Akita’erne i USA betydeligt forskellige fra Akita’erne i oprindelses-landet Japan. Racen udviklede sig som en særlig type i USA, uændret i karakteristiske træk og type siden 1955, hvad der stod i skarp kontrast til de japanske Akita’er, der blev krydset med Matagi Akitas for at genskabe den originale, rene race.

AMERICAN AKITA

Helhedsindtryk: En stor hund, solidt bygget, meget harmonisk, med god substans og svær benstamme. Det brede hoved, af form som en afskåret trekant, med dybt næseparti, relativt små øjne og opretstående ører, båret fremover næsten i fortsættelse af halsens overlinie, er karakteristiske træk for racen.

Vigtige proportioner: Forholdet mellem skulderhøjde og kropslængde er 9 til 10 hos hanner og 9 til 11 hos tæver.

Brystdybden måler halvdelen af skulderhøjden.

Afstanden fra næsespids til stop svarer til afstanden fra stop til nakkeknude som 2 til 3.

Temperament: Opmærksom, hurtigt opfattende, værdig og modig. **Amerikansk Akita kan være intolerant overfor andre hunde, specielt af samme køn.**

Hoved: Massivt, men afpasset efter kroppens størrelse. Det er uden rynker, når hunden er i ro. Set fra oven har det form som en afskåret trekant.

- Skalle: Flad og bred mellem ørerne. En let fure strækker sig godt op over panden.
- Stop: Veldefineret, men ikke for brat
- Næse: Bred og sort. Kun hos hunde med hvid pels accepteres en let og diffus pigmentmangel - men sort næse foretrækkes altid.
- Næseparti: Bredt, dybt og godt udfyldt
- Læber: Sorte og ikke hængende. Tungen er lyserød.
- Kæber, bid: Kæberne er ikke rundede fortil, men afsluttes stumpt, stærke og kraftfulde. Stærke tænder med regelmæssigt og fuldt tandsæt (mangel på PM1 og M3 er tilladt). Saksebid foretrækkes, men tangbid er acceptabelt.

Øjne: Mørkebrune, relativt små, ikke udstående, af næsten trekantet form. Øjenrandene er sorte og tætsluttende.

Ører: Stift opretstående og små i forhold til hovedet. Hvis øret foldes fremad for at måle dets længde, vil spidsen berøre den øverste øjenrand. Ørerne er trekantede med let rundede spidser, brede ved basis og ikke for lavt ansatte. Set fra siden er ørerne vinklet fremad over øjnene, idet de følger halsens overlinie.

Hals: Tyk og muskuløs, med minimalt løs halshud. Den er forholdsmæssig kort og bliver gradvis bredere mod skuldrene. Nakkebuen er udtalt og går jævnt over i skallens bageste del.

AMERICAN AKITA

Krop: Længere end højden. Huden er ikke for tynd, for stram eller for løs.

Ryg: Vandret

Lænd: Med fast muskulatur

Bryst: Bredt og dybt. Godt hvælvede ribben med veludviklet brystdybde.

Underlinie: Bugen er moderat optrukken.

Hale: Stor og vel beklædt med hår. Den er højt ansat og bæres op over ryggen eller mod flanken i trekvart, hel eller dobbelt krølle, altid holdt ned imod eller under ryglinien. En hale med trekvart krøl har spidsen godt nede på flanken. Haleroden er kraftig og stærk. Den yderste halehvirvel kan nå ned til haseleddet, når halen sænkes eller holdes nedefter. Hårlaget er groft, lige og tæt, uden nogen form for fane.

Lemmer:

Forpart: Forbenene har svær benstamme og er lige set forfra.

Skuldre: Stærke og kraftfulde. De er moderat tilbagelagte.

Mellemhånd: Stillet en smule skråt fremefter i en vinkel på ca. 15º mod lodret.

Bagpart: Med stærk muskulatur. Den er i bredde og knoglekraft svarende til forparten. Vildkløer på bagbenene fjernes normalt. *NB! Fjernelse af vildkløer er forbudt i Danmark.*

Overlår: Stærke, veludviklede og parallelle set bagfra

Knæled: Moderat vinklede

Haser: Godt lavt ansatte, hverken ind- eller udaddrejede

Poter: Lige fremadrettede kattepoter, godt hvælvede med tykke trædepuder

Bevægelse: Kraftfuld, med moderat skridtlængde og fraskub. Bagbenene bevæges i samme linie som forbenene. Ryggen forbliver stærk, fast og vandret.

Pels:

Hårlag: Dobbelt pels. Underulden er tyk, blød og tæt og kortere end yderpelsen, som er lige, grov til stiv og står noget ud fra kroppen. Hårlaget er kort på hovedet, nederst på benene og på ørerne. Hårenes længde på manke og kryds er ca. 5 cm - altså en smule længere end på resten af kroppen - undtagen på halen, hvor pelsen er længst og mest rigelig.

Farve: Alle farver som rød, fawn, hvid etc, - også pinto (broget) og brindlet. Farverne er klare og rene, med godt afstemte aftegninger, med eller uden maske og blis. Hvide hunde (ensfarvede) har ingen maske. Pinto-farvede hunde har hvid bundfarve med store, jævnt fordelte aftegninger på hovedet og mere end en trediedel af kroppen. Underulden kan have en anden farve end yderpelsen.

Størrelse: **Mankehøjde**: Hanner 66-71 cm

Tæver 61-66 cm

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velbefindende.

- Feminine hanner, maskuline tæver (omvendt kønspræg)
- Smalt eller tilspidset hoved
- Manglende tænder (undtagen PM1 og M3).
- Blå- eller sortplettet tunge
- Lyse øjne
- Kort hale
- Ind- eller udaddrejede albuer
- Enhver antydning af halskrave eller faner
- Skyhed eller aggressivitet.

Alvorlige fejl:

- Mangelfuld i substans
- Let knoglebygning

Diskvalificerende fejl:

- Aggressivitet eller overdreven skyhed
- Enhver hund, der tydeligt viser psykiske eller adfærdsmæssige abnormiteter, skal diskvalificeres.
- **Merle pletter. Leverfarvet**.
- Næsen total upigmenteret eller med upigmenterede områder (sommerfuglenæse)
- Ørerne hængende eller foldede
- Underbid, overbid
- Halen båret seglformet eller uden krølle
- Hanner under 63,5 cm, tæver under 58,5 cm

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk bygning bør anvendes i avlen.

De seneste ændringer er skrevet med "fed" skrift.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Ω Ω Ω

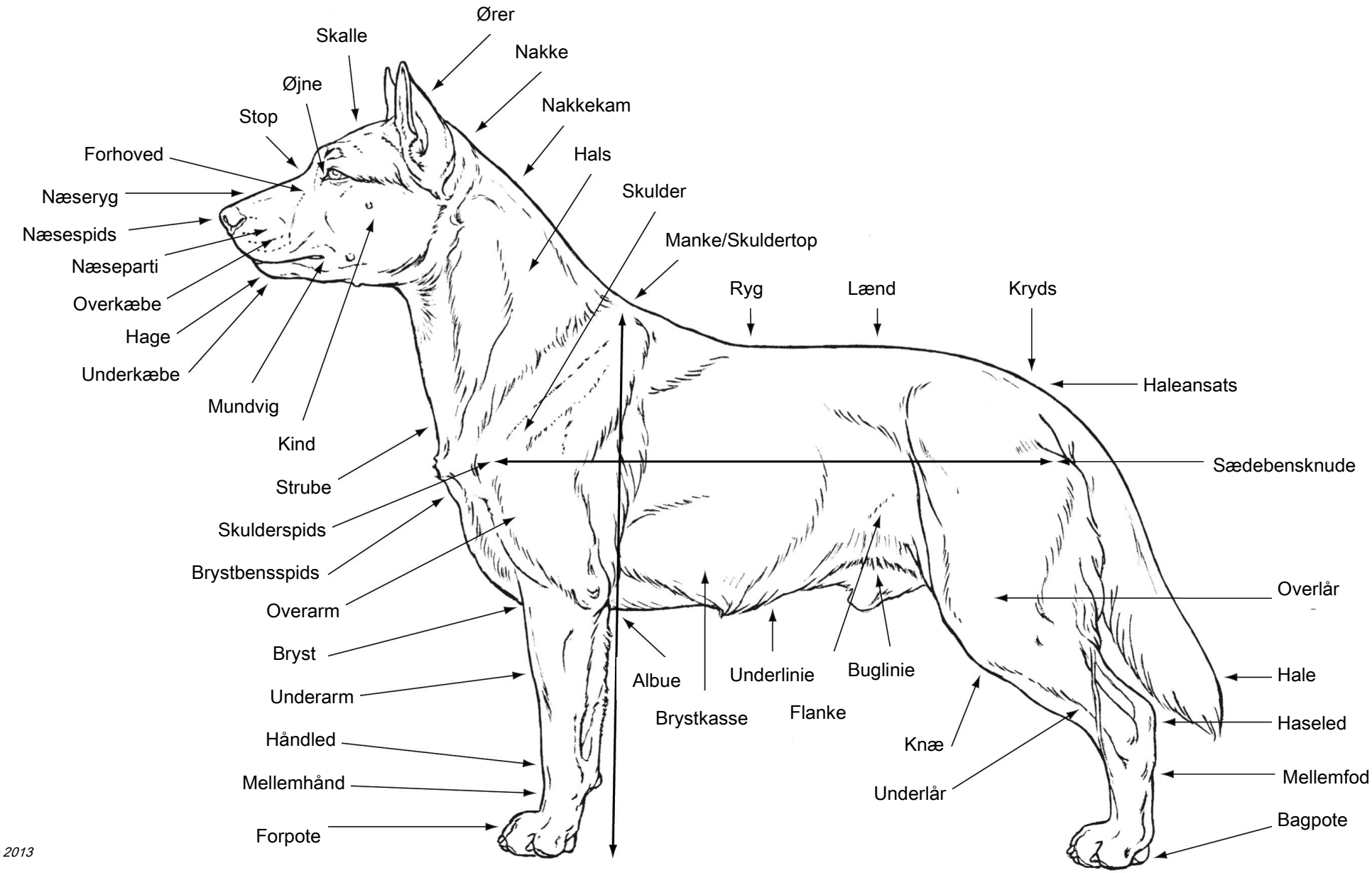
Standarden udgivet af FCI 11.04.2026

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

NOVEMBER 2026

¤ ¤ ¤ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i MARTS 2015 ¤ ¤ ¤

Anatomiske træk

Bystrup 2013